

1S kapitola 24.

[1] David odtud vystoupil a usadil se na nepřístupných vrcholcích u Ěn-gedí. [2] Když se Saul vrátil ze stíhání Pelištejců, oznámili mu: "Hle, David je v poušti Ěn-gedí." [3] Saul tedy vzal tři tisíce mužů vybraných z celého Izraele a vydal se hledat Davida a jeho muže po Kozorožcích skalách. [4] Došel až k ohradám pro stáda, které byly při cestě; byla tam jeskyně. Saul do ní vstoupil, aby vykonal potřebu. V odlehlém koutu jeskyně však seděl David se svými muži. [5] Tu Davidovi jeho muži řekli: "Toto je den, o němž ti Hospodin řekl: 'Vydám ti do rukou tvého nepřítele.' Můžeš s ním naložit, jak se ti zlíbí." David se přikradl a odřízl cíp Saulova pláště. [6] Ale pro to odříznutí cípu Saulova pláště si David potom dělal výčitky. [7] Svým mužům řekl: "Chraň mě Hospodin, abych se dopustil něčeho takového na svém pánu, na Hospodinově pomazaném, a vztáhl na něho ruku. Je to přece Hospodinův pomazaný!" [8] Těmi slovy David své muže zarazil a nedovolil jim povstat proti Saulovi. Saul vstal, vyšel z jeskyně a šel svou cestou. [9] Potom vstal i David, vyšel z jeskyně a volal za Saulem: "Králi, můj pane!" Saul se ohlédl. David padl na kolena tváří k zemi a klaněl se. [10] David Saulovi řekl: "Proč posloucháš lidské řeči, že David usiluje o tvou zkázu? [11] Hle, na vlastní oči dnes vidíš, že tě dnes v jeskyni vydal Hospodin do mých rukou. Říkali, abych tě zabil. Já jsem tě však ušetřil. Řekl jsem: Na svého pána nevztáhnu ruku. Je to přece Hospodinův pomazaný. [12] Pohleď, můj otče! Pohleď na cíp svého pláště v mé ruce. Odřízl jsem cíp tvého pláště a nezabil jsem tě. Uvaž a pohleď, že na mé ruce nelpí žádné zlo ani nevěrnost. Já jsem se proti tobě neprohřešil, ale ty mi ukládáš o život, chceš mi jej vzít. [13] Ať nás rozsoudí Hospodin. Ať Hospodin vykoná nad tebou pomstu za mne. Má ruka však proti tobě nebude. [14] Jak praví dávné přísloví: 'Svévole pochází od svévolníků, ale má ruka proti tobě nebude.' [15] Proti komu vytáhl izraelský král? Koho pronásleduješ? Mrtvého psa, pouhou blechu! [16] Ať Hospodin vede mou při a rozsoudí nás. Ať přihlédne a rozhodne můj spor a svým rozsudkem mě vysvobodí z tvých rukou." [17] Když David přestal k Saulovi takto mluvit, Saul zvolal: "Což to není tvůj hlas, můj synu Davide?" A Saul se dal do hlasitého pláče. [18] Pak Davidovi řekl: "Jsi spravedlivější než já. Ty mi odplicíš dobrým, ale já jsem ti odplácel zlým. [19] Dals mi to dnes najevo, když jsi mi prokázal dobro. Hospodin mě vydal do tvých rukou, ale tys mě nezabil. [20] Kdypak někdo najde svého nepřítele a nechá ho odejít v dobrém? Kéž tě Hospodin odmění dobrým za to, cos mi dnes učinil! [21] Věřu, teď už vím, že kralovat budeš určitě ty. Izraelské království bude v tvých rukou stálé. [22] A teď mi odpřisáhni při Hospodinu, že nevyhubíš mé potomstvo a že mé jméno z domu mého otce nevyhladíš!" [23] David to Saulovi odpřisáhl. Saul se pak odebral ke svému domu a David se svými muži vystoupil do skalní skryše.